

Na konju začel — na svinji končal

(Zgodba brez besed)

1.

2.

SMEJTE SE!

Krivica

Učitelj v šoli govori o krivici. Pojasnjuje, da je krivično to, če dva enako zaslužita kako stvar, pa vendar ne dobita enakega plačila. Nazadnje vpraša učence, ali bi kateri znal navesti kak primer.

Mali Mihec vstane in reče: »Za krivico smatram to, da ste meni dali štiri packe, Tončku pa samo dve, čeprav sva imela enako zamazane roke.«

3.

4.

Popravek

»Ni res, da bi bil padel pod mizo, ker me je kap zadela, pač pa je res, da me je sosed Vani tako udaril po glavi s steklenico, da sem zvezde videl in sem se zaradi silne svetlobe pod mizo sklonil. Toliko resnici na ljubo. — Miha Friuga.«

Pospešek

Bil je vroč dan. Sonce je bilo visoko na nebu. Pri vaškem peku, Petrovčevemu Francetu, je bil na vratih listič s sledečimi besedami: »Vrnem se čez deset minut. Odsel sem se malo pohladiť v

Bankovo gostilno. — Petrovčev Francelj.«

Pod tem si lahko bral besede, napisane od druge roke: »Čez dve minuti bo že nazaj. Sem ga šla klicat. — Petrovčeva Ivanka.«

Prijateljski pogovor

Francelj in Joško sedita v vlaku in se pogovarjata o vsem mogočem.

Francelj: »Ali se tistega še kaj spominjaš, kako sta se najini mami pogovarjali o naju, ko sva bila še majhna?«

Joško: »Seveda se, a bolj nedoločno. Kaj sta že govorili?«

Francelj: »Tvoja mama je vedno rekla, da sem jaz lump, a da je njen Joško še večji in da Bog ve, kakšen bo še postal.«

Krivica

Učitelj lepopisja: »Do jutri mi za domačo nalogo napišite petdesetkrat svoj priimek.«

Mali Rajko začne pri teh učiteljevih besedah bradiko jokati.

Učitelj: »Zakaj pa jočeš?«

Rajko: »Tale tu se piše Rak, jaz pa Ključarovec. On bo štirikrat prej gotov z nalogo!«

UGANITE!

Rad te jem brez nog, rajši pa z dvema?
(Jasne pije — (Jasne pije))

Zakaj skače čez plot?
(Ker hoče na drugo stran.)

Na eni nogi stoji in v glavi ima srce?
(Zelena riba — (Zelena riba))

Tri noge na rdečem polju — kaj je to?
(Rone na ognju — (Rone na ognju))

Kaj je pokrito, pa vendar vidimo?
(Glava, ki je pokrita s klobukom — (Glava, ki je pokrita s klobukom))

Kdo je višji od našega očaka Triglava?
(Tisti, ki stoji na njem.)

Koliko zrnja zmlatijo pridni mladiči v 3 dneh?
(Ni zrnja, ker mladiči smole.)

POISČITE!

Na avtu bi moralo biti šest oseh. Kje sta še dve?

Merjasec se je z vso močjo otresel psov, potegnil globoko sapo, buhnil, kakor bi ustrelil iz možnarja, in je tako naglo naskočil napadalca, da je zamudil odskok in zabod. Lovc je bil kakor zadet od strele na tleh, nad njim pa odprtega žrela in pripravljen na vsek s čakani merjasec... Par zamahljajev z zobmi in čreva vojaškega in junaškega branilca Maribora bi bila v par trenutkih razobešena po bližnjem grmovju in nizkih borovcih...

Ljudska govorica pod Pohorjem je ohranila do danes, kako je na Wildenrainerjev pobožni vzdih v smrtnem strahu prestavila božja roka Janeza Pihlerja iz stojišča kraj gozda na mesto nesreče, čez katero je že bil razprostrl svoje peruti angel smrti...

Pogled na obupen položaj je navdal na pomoč hitečega gosta s toliko močjo, da je z enim zaletom in silovitim zabodom pogodil kakor majhno živinče visokega merjasca naravnost v srce. Zver je omahnila na stran in izdrla s svojo težo rešitelju gostitelja skozi srce pogumno sulico iz rok.

Višji graničarski častnik Janez iz Juršine pri Slovenskih goricah je omenjeno soboto točno opoldne smrtno zabodel v Pekrah prvič v življenju velikankega divjega merjasca in otel življenje v zadnjem hipu preizkušnemu lovcu in dvakratnemu rešitelju Maribora pred Turki — Krištofu Wildenrainerju, mestnemu sodniku.

Kot nagrado za rešitev očetovega življenja je prejel iz rok Kunigunde v viden znak priznanja lovske spretosti in neustrašenosti s svilen vrvico povezana merjaščeva čeklja, obenem pa tudi njeno srce, po katerem je hrepenel že pri prvem srečanju, in kojega izročitev mu je zagotovil smrti oče z blagoslovom pri zaroki ob slovesu iz Vrhov dola.

V Mariboru in na Ptujski gori

Mestni sodnik je spremljal ljuba gosta iz vinograda v Maribor. Častnika sta se prepričala na lastne oči, da je njun pobratim imovit tudi v mestu. Popeljal ju je v svojo prostorno hišo na Koroški cesti (danes je v njej gasilska četa z reševalnim oddelkom), ki je imela zadaj lep vrt in ob obeh straneh dvorišča konjske ter živinske hleve.

Kot mestni poveljnik je razkazal strokovnjakoma, da je Maribor utrjen, utrdbe preskrbljene z orožjem ter strelivom in bo treba samo še oskrbeti za primer bližajoče se turške nevarnosti prehrano in razpostaviti po obzidju dobro izvežbane branilce iz vrst meščanov in okoličanov.

Dvodnevno bivanje v Mariboru pri bodočem tastu je vploral Janez za temeljito spoznanje globoke vernosti čednostne zaročenke, katera je ljubila s prstom božjim ji poklonjenega ženina z ognjem prve deklške ljubezni.

manjši gostilni skril tat v stranišče in je počakal, da so gostje odšli in se je tudi gospodar spravil spat. Nič hudega sluteč je šel k blagajni, da bi jo oropal. Tedaj pa ga je z vso silo zgrabil pes in ga ugriznil v bedro. Na njegov krik je pribežal gospodar, ki ga je rešil psa in ga predal policiji.

V Maginotovi črti so polovili že 3 milijone mišl... List »Popolo d'Italia« objavlja članek, v katerem pravi, da so nemški vojaki v Maginotovi liniji, ki je veljala 500 milijard francoskih frankov, te dni polovili več kakor 3 milijone mišl. Maginotova linija je torej lepa mišja past. More se namreč izračunati, da je za stanovanje vsake miši potrebnih 167.000 frankov.

(Dalje sledi)